

Řím ustavuje vidění – číslo třináct

Spory Říma: Pochopení závěrečné zkoušky obrazu šelmy

Jeff Pippenger

2024-09-01

Když nyní, řádek za řádkem, spojujeme v úvahu různé spory, k nimž došlo v dějinách adventismu, abychom dovršili své porozumění současné otázce, vybrali jsme určité charakteristické rysy pěti prorockých linií. První linie je zároveň i linií poslední, neboť oba spory byly přímo založeny na čtrnáctém verši jedenácté kapitoly Danielovy, na „lupičích tvého lidu“. Zabývali jsme se spory Uriaha Smithe a Jamese Whitea a sporem o „ustavičnou“ v knize Daniel. Zabývali jsme se sporem, k němuž došlo po odpečetění posledních šesti veršů jedenácté kapitoly Danielovy v roce 1989, ohledně krále severu. Poté jsme se zabývali čtyřmi hmyzími pohromami v knize Jóel. Ke každé z těchto linií by bylo možno připojit ještě mnohem více, avšak my pouze vyčleňujeme určité charakteristiky, které přispěly k postojům, jež odmítly pravdy spojené s tématem Říma.

Pět dějin, avšak první, která je zároveň poslední, představuje šest linií. Prorockým rámcem těchto linií sporu jsou poslední dny, a proto mají být tyto linie uplatněny během zkoušky obrazu šelmy.

„Pán mi jasně ukázal, že obraz šelmy bude vytvořen před uzavřením doby milosti; neboť má být velikou zkouškou pro Boží lid, podle níž bude rozhodnut jejich věčný úděl....“

„Toto je zkouška, kterou Boží lid musí podstoupit předtím, než bude zapečetěn.“ Manuscript Releases, svazek 15, 15.

Zkouškou utváření obrazu šelmy je, stejně jako v ostatních šesti liniích sporu, zkouška týkající se prorockého tématu Říma. Velká zkouška, která nastává předtím, než je Boží lid zapečetěn, se týká utváření obrazu římské šelmy. Šelma je papežská moc a Spojené státy vytvářejí obraz papežské moci, jak postupují k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu.

„Aby Spojené státy vytvořily obraz šelmy, musí náboženská moc natolik ovládnout občanskou vládu, že autorita státu bude církví rovněž použita k uskutečnění jejích vlastních záměrů.“ Velké drama věků, 443.

Tento nedělní zákon ve Spojených státech dokládá, že obraz šelmy byl ve Spojených státech plně utvořen.

„Avšak již samotným činem vynucování náboženské povinnosti světskou mocí by církve samy vytvořily obraz šelmy; z toho tedy plyne, že vynucování zachovávání neděle ve Spojených státech by bylo vynucováním uctívání šelmy a jejího obrazu.“ Velký spor, 449.

Při nedělním zákonu bude ve Spojených státech obraz šelmy plně utvořen a Spojené státy budou tehdy zcela odděleny od Boha; poté započnou své prorocké dílo tím, že budou nutit celý svět, aby vytvořil obraz šelmy. Při nedělním zákonu ve Spojených státech začne satan své podivuhodné dílo, když povede národy světa k tomu, aby zopakovaly proces vytváření obrazu šelmy, jenž zahrne všechny národy světa.

„Nařízením, které bude v rozporu se zákonem Božím vynucovat ustanovení papežství, se náš národ zcela odpojí od spravedlnosti. Když protestantismus vztáhne svou ruku přes propast, aby uchopil ruku římské moci, když se přes hlubinu natáhne, aby podal ruku spiritualismu, když pod vlivem tohoto trojího spojení naše země zavrhně každou zásadu své ústavy jakožto protestantské a republikánské vlády a učiní opatření pro šíření papežských nepravd a bludů, tehdy můžeme vědět, že nastal čas podivuhodného působení satana a že konec je blízko.“
Testimonies, svazek 5, 451.

Při brzy přicházejícím nedělním zákonu ve Spojených státech bude satan ve spolupráci se Spojenými státy nutit každý národ, aby následoval příklad Spojených států při vytváření systému spojení církve a státu a při vynucování nedělní bohoslužby.

„Satan bude činit zázraky, aby oklamal ty, kdo přebývají na zemi. Spiritismus vykoná své dílo tím, že způsobí zosobňování mrtvých. Ta náboženská tělesa, která odmítají naslouchat Božím poselstvím varování, budou podléhat mocnému klamu a spojí se se světskou mocí, aby pronásledovala svaté. Protestantské církve se spojí s papežskou mocí v pronásledování Božího lidu, který zachovává příkázání. To je ona moc, která tvoří veliký systém pronásledování, jenž bude vykonávat duchovní tyranii nad svědomím lidí.“

„Měl dva rohy podobné beránkovým, ale mluvil jako drak.“ Ačkoli lidé vyznávají, že jsou následovníky Beránka Božího, bývají prodchnuti duchem draka. Vyznávají, že jsou tiší a pokorní, avšak mluví a zákonodárně jednají v duchu satana a svými skutky ukazují, že jsou opakem toho, za co se vydávají. Tato beránku podobná moc se spojuje s drakem, aby vedla válku proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista. A satan se spojuje s protestanty i papeženci a jedná s nimi ve shodě jako bůh tohoto světa; poroučí lidem, jako by byli poddanými jeho království, aby s nimi nakládal, vládl jim a ovládal je, jak se mu zlíbí.

„Jestliže lidé nebudou souhlasit s tím, aby pošlapali příkázání Boží, zjevuje se duch draka. Jsou věznění, předvádění před rady a pokutováni. ‚A působí, aby všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci, přijali znamení na svou pravou ruku nebo na svá čela‘ [Zjevení 13,16]. ‚A bylo jí dáno vdechnout život obrazu šelmy, aby obraz šelmy i mluvil a způsobil, že budou usmrceni všichni, kdo by se obrazu šelmy neklaněli‘ [verš 15]. Tak si satan osobuje výsady Jehovy. Člověk hříchu sedí na místě Božím, prohlašuje se za Boha a jedná nad Bohem.“ Manuscript Releases, svazek 14, 162.

Papežská moc je šelma, Organizace spojených národů je drak a Spojené státy jsou falešný prorok. Ti, kdo se nechají zmást ohledně významu antikrista, jímž je jak satan, tak satanův pozemský zástupce, římský papež, skončí na straně antikrista.

Spojené státy nejsou člověkem hříchu. Člověk hříchu je antikrist a je pozemským zástupcem satana. Zaměňovat moc, která dosazuje papežství na trůn země, s papežstvím samým, Pavel představuje jako důkaz toho, že člověk nemiluje pravdu. Odmítat prorocký vztah pohanského Říma, který zadržoval papežskou moc, dokud nebyl pohanský Řím odstraněn, aby mohla být papežská moc zjevena, jak je to vyloženo ve druhé kapitole Druhého listu Tesalonickým, znamená odmítat vylití Ducha svatého a přijímat vylití nečistého ducha, které Pavel označuje jako mocné

poblouzení. A když už je to řečeno, každý ze starověkých proroků mluvil přímočařeji o posledních dnech než o dnech, v nichž žil.

„Každý ze starověkých proroků mluvil méně pro svou vlastní dobu než pro naši, takže jejich prorokování je závazné pro nás. To vše pak se jim přiházelo jako příklady a bylo zapsáno k napomenutí našemu, k nimž přišlo skonání věků.“ 1 Korintským 10:11. „Jim bylo zjeveno, že ne sami sobě, nýbrž nám sloužili tím, co vám nyní zvěstovali ti, kteří vám kázali evangelium v Duchu svatém seslaném z nebe; do těch věcí touží nahlédnout i andělé.“ 1 Petrův 1:12....“

„Bible nashromáždila a spojila dohromady své poklady pro tuto poslední generaci. Všechny veliké události a vážné děje starozákonních dějin se v těchto posledních dnech v církvi opakovaly a opakuji.“ Selected Messages, kniha 3, 338, 339.

Pohanský Řím a člověk hříchu ve Druhém listu Tesalonickém představují Spojené státy a papežský Řím posledních dnů. Nechápat tuto pravdu znamená mimo jiné prokázat, že i když člověk tvrdí, že svou soukromou interpretaci zakládá na zásadě „typu a antitypu“, ve skutečnosti nerozumí „typu a antitypu“. Spojené státy byly v posvátných dějinách předobrazeny několika mocnostmi. Každá dvourohá mocnost představuje Spojené státy v posledních dnech, ať už jde o severní a jižní království Izraele, Médsko-perskou říši, nebo ateistickou Francii představovanou Sodomou a Egyptem.

Období, kdy Spojené státy vytvoří obraz šelmy a šelmě, bylo předobrazeno železem a hlinou ve druhé kapitole Danielovy knihy a malým rohem, který se v osmé kapitole Danielovy knihy projevuje jako mužský i ženský, stejně jako proroky Bálovými a kněžími háje ve svědectví Eliášově na hoře Karmel. Salome předobrazuje Spojené státy ve svědectví o Herodově opilé narozeninové hostině. Pergamos předobrazuje Spojené státy a označuje kompromis, jenž vede k Thyatiře, která předobrazuje papežskou moc posledních dnů.

Chlodvík, král Franků roku 496, je předobrazem Spojených států v éře Ronalda Reagana. Justinián roku 533 představuje Donalda Trumpa před vydáním nedělního zákona. V každém z těchto předobrazů Spojené státy představují mocnost, která se sklání v poddanosti před papežskou mocí posledních dnů. Mocnost, která se sklání v poddanosti, je znázorněna jako ta, která vzdává hold Římu. Úkon „holdu“ zahrnuje sklánění se před králem, jenž je hlavou.

Bylo ukázáno, že Spojené státy jsou mocností představovanou šelmou s beráncími rohy a že toto proroctví se naplní, až Spojené státy budou vynucovat zachovávání neděle, které Řím pokládá za zvláštní uznání své svrchovanosti. Při tomto vzdávání pocty papežství však Spojené státy nebudou samy. Vliv Říma v zemích, které kdysi uznávaly jeho nadvládu, je dosud velmi vzdálen tomu, aby byl zničen. A proroctví předpovídá obnovení jeho moci. „I viděl jsem jednu z jeho hlav jako k smrti raněnou; ale ta jeho smrtelná rána byla zhojena, i podivila se všechna země za tou šelmou.“ Verš 3. Uštědění smrtelné rány poukazuje na pád papežství v roce 1798.

Poté, praví prorok, „jeho smrtelná rána byla uzdravena; a celá země žasla za šelmou.“ Pavel jasně prohlašuje, že „člověk hříchu“ bude trvat až do druhého příchodu. 2 Tesalonickým 2:3–8. Až do samého závěru času bude pokračovat v díle klamu. A Zjevení dále prohlašuje, rovněž s odkazem na papežství: „Budou se jí klanět všichni obyvatelé země, jejichž jména nejsou

zapsána v knize života.“ Zjevení 13:8. Ve Starém i v Novém světě bude papežství přijímat pocty prostřednictvím úcty prokazované instituci neděle, která spočívá výhradně na autoritě římské církve.“ Velké drama věků, 578.

Poslední věta poskytuje další důkaz, že sestra Whiteová chápala výraz „starý svět“ jako označení Evropy a „nový svět“ jako označení Amerik. Je-li tomu tak, pak jsou to Spojené státy, které vzdávají hold papežské moci a nutí k tomu i zbytek světa. Tím jsou Spojené státy označeny jako podřízené pokynům papežské moci. Izajášovo určení a důraz na porozumění „hlavě“, aby člověk byl upevněn, nachází svůj božský účel v tom, že symbol „hlava“ se stává klíčem k pochopení vnější linie proroctví i vnitřní linie proroctví.

Neboť hlavou Sýrie je Damašek a hlavou Damašku je Recín; a během pětadesáti let bude Efrajim rozdrčen, takže přestane být lidem. A hlavou Efrajima je Samaří a hlavou Samaří je syn Remaljášův. Nebudete-li věřit, jistě neobstojíte. Izajáš 7,8.9.

V posledních dnech, kdy je v platnosti svědectví každého proroka, „lupiči z tvého lidu“ uskutečňují vidění. Na základě autority Ducha proroctví a v souladu se základními pravdami adventismu, jak jsou znázorněny na dvou posvátných Habakukových tabulích, jsou „lupiči“ symbolem Říma. Když pohanský Řím poprvé vstoupil do dějin roku 200 př. Kr., předobrazoval moderní Řím posledních dnů. Tato prorocká pravda je tím, co ustanovuje prorocké vidění posledních dnů, a odmítáš-li vidět, že „hlavou“ moderního Říma je papežská moc, jistě nebudeš upevněn.

„Svět je naplněn bouří, válkou a svárem. Přesto se lidé pod jednou hlavou — papežskou mocí — sjednotí, aby se postavili proti Bohu v osobě Jeho svědků.“ Testimonies, svazek 7, 182.

Máte-li uši k slyšení, pak můžete porozumět, že jedním z hlavních selhání Židů Kristovy doby bylo, že ztotožnili „stín“ s „podstatou“. Židé před křížem i po něm důvěřovali předobrazům svého bohoslužebného systému a zavrhli Antityp. Tvrdili, že „stín“ je „podstatou“, a tím zanechali v inspirovaném záznamu lid v posledních dnech, který bude rovněž ztotožňovat stín s podstatou.

Když Spojené státy vytvoří obraz šelmy, vytvářejí stín šelmy. Vytvářejí stín podstaty, neboť obraz je předobrazem. Ztotožnit Spojené státy, když vytvářejí obraz šelmy, se symbolem moderního Říma znamená postavit do paralely odmítnutí a ukřižování Velkého Antitypu ze strany starověkého Izraele.

Ti, kdo vyučují mylný názor, že Spojené státy jsou „lupiči tvého lidu“, mnoho hovoří o svém užívání typu a antitypu a často ztotožňují Spojené státy s obrazem šelmy a nějak se domnívají, že tím, že označí Spojené státy za obraz šelmy, jaksi dokazují, že Spojené státy jsou „lupiči“. Kdyby se skutečně nechali řídit základními zásadami „typu a antitypu“, rychle by uviděli, že prorocká úloha Spojených států, která byla v Božím slově opakovaně předobrazena, označuje Spojené státy jako moc podřízenou papežské autoritě. Viděli by, že bez šelmy jakožto výchozího bodu je absurdní ztotožňovat s obrazem šelmy něco, co neexistovalo. Jedině sama šelma může vymezit obraz šelmy, neboť papežská moc je tím, co ustavuje obraz ve vidění zrcadla.

Souběžnou linií proroctví k tomu, že Spojené státy vytvářejí obraz šelmy, je situace, kdy roh pravého protestantismu vytváří obraz Krista. Toto utváření je konkrétně označeno v desáté kapitole

knihy Daniel, když Daniel spatřuje vidění „marah“, které je viděním „zrcadla“. Daniel představuje ty, kdo hledí na Krista, a tím odrážejí Kristův charakter. Kdyby Danielovi nebylo předloženo vidění Krista, nebyl by schopen odrážet Kristův charakter. Aby sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří jsou v desáté kapitole představeni Danielem jako ti, kdo v nitru vytvářejí obraz Krista, mohli takový obraz utvářet, musejí hledět na Jeho charakter. Hleděním se proměňují.

My všichni pak s odhalenou tváří, hledíce jako v zrcadle na slávu Páně, proměňujeme se v týž obraz od slávy k slávě, jako od Ducha Páně. 2 Korintským 3,18.

Hebrejská definice vidění „marah“, které Daniel spatřil v desáté kapitole, zní: „vidění; také (kauzativně) zrcadlo: — zrcadlo, vidění.“ Řecké slovo přeložené v předchozím verši jako glass znamená zrcadlit se, totiž vidět odražené (obrazně): — spatřovat jako v zrcadle.

Jakub rovněž předkládá linii pravdy spojenou se zrcadlem.

Neboť je-li kdo posluchačem slova, a ne činitelem, podobá se muži, který v zrcadle pozoruje svou přirozenou tvář; neboť pohlédne na sebe a odejde, a hned zapomíná, jaký byl. Kdo však nahlíží do dokonalého zákona svobody a vytrvá v něm, ten, jsa nikoli zapomnětlivým posluchačem, nýbrž činitelem skutku, bude blahoslaven ve svém činění. Jakub 1,23–25.

Jestliže milujeme pravdu a jsme tedy činiteli Slova, pak zrcadlem, do něhož hledíme, je dokonalý zákon svobody; jestliže však pravdu nemilujeme a poté jdeme svou vlastní cestou, jako to učinili ti, kdo byli s Danielem, když uprchli, pak je to zrcadlo pouze odrazem nás samých.

„Boží zákon je zrcadlem, které podává úplný obraz člověka takového, jaký je, a staví před něj správnou podobu. Někteří se od tohoto obrazu odvrátí a zapomenou na něj, zatímco jiní budou proti zákonu užívat urážlivé výrazy, jako by to mohlo napravit jejich povahové vady. Ještě jiní, které zákon odsuzuje, budou činit pokání ze svých přestoupení a skrze víru v zásluhy Kristovy zdokonalí křesťanský charakter.“ Faith and Works, 31.

Daniel v zrcadlovém vidění neviděl sebe; viděl Krista, jenž je dokonalým zobrazením Jakubova dokonalého zákona svobody.

„Kristův život na zemi je dokonalým odrazem božského zákona. V Něm je život, naděje a světlo. Pohleďte na Něho a budete proměněni v tutéž podobu, od charakteru k charakteru.“ Signs of the Times, 10. května 1910.

Obraz šelmy odráží šelmu a utvoření obrazu šelmy je velikou zkouškou pro Boží lid, podle níž bude rozhodnut jeho věčný úděl. Když protestantské církve převezmou kontrolu nad vládou Spojených států, vytvoří obraz systému církevního státu, který papežská moc vždy používala. Ve stejném časovém období bude v Jeho lidu posledních dnů utvářen obraz Kristův. Ti však, kteří byli s Danielem, to vidění neviděli, neboť před tím viděním uprchli.

Utváření obrazu Krista vede ke zjevení dvou tříd uctívačů. Jedna třída odmítá princip odrazu. Tento princip odrazu je znázorněn zrcadlem, neboť Kristus používá doslovné pozemské věci k tomu, aby představoval duchovní nebeské pravdy.

„V Kristově vyučování v podobenstvích se projevuje táž zásada jako v Jeho vlastním poslání světu. Abychom mohli poznat Jeho božský charakter a život, Kristus přijal naši přirozenost a přebýval mezi námi. Božství bylo zjeveno v lidství; neviditelná sláva ve viditelné lidské podobě. Lidé se mohli učit o neznámém skrze známé; nebeské věci byly zjevovány skrze pozemské; Bůh byl učiněn zjevným v podobě lidí. Tak tomu bylo i v Kristově vyučování: neznámé bylo objasňováno známým; božské pravdy pozemskými věcmi, s nimiž byl lid nejlépe obeznámen.“

„Písmo praví: ‚To všechno mluvil Ježíš zástupům v podobenstvích; ... aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka: Otevřu svá ústa v podobenstvích; vypravím věci skryté od založení světa.‘ Matouš 13,34.35. Přírodní věci byly prostředkem k duchovnímu; věci přírody a životní zkušenost Jeho posluchačů byly spojeny s pravdami psaného slova. Takto vedouce od přirozeného k duchovnímu království, Kristova podobenství jsou články v řetězu pravdy, který spojuje člověka s Bohem a zemi s nebem.“ Christ's Object Lessons, 17.

Duchovní princip odrazu se uskutečňuje pohledem do zrcadla, které představuje Krista, a protože vidění „marah“ je působícím viděním, obraz Krista v zrcadle vytváří obraz Krista v lidstvu.

Tvrdit, že Spojené státy jsou tím, co ustavuje vidění, znamená tvrdit, že Danielova socha je tím, co ustavuje Krista. Kristus je tím, co ustavuje vidění svého charakteru a díla, a antikrist je tím, co ustavuje vidění svého charakteru a díla. Vidění je tím, co se odráží v zrcadle, a vidění je ustaveno lupiči. Nepochopit obraz šelmy tím, že je obraz ztotožněn se samotnou šelmou, vytváří rovnoběžné linie.

Neobrácený člověk se vidí v zrcadle, anebo, pokud Boží zákon přece jen spatří, pohrdá tímto zákonem ve snaze vyhnout se jeho nárokům. Obrácený člověk vidí v zrcadle Krista a Jeho zákon. Spojené státy utvářejí obraz papežské moci tím, že pohlížejí na papežskou moc a napodobují ji. Antikrist je Spojenými státy reprodukován.

Lucifer toužil usednout na Boží politický i náboženský trůn.

Jak jsi spadl z nebe, ó Lucifere, synu jitřenky! Jak jsi sražen k zemi, ty, jenž jsi oslaboval národy! Neboť jsi řekl ve svém srdci: Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad hvězdy Boží; usednu také na hoře shromáždění, na nejzazších stranách severu; vystoupím nad výšiny oblaků; budu podobný Nejvyššímu. Ezechiel 14,12–14.

Satan je antikrist a stejně tak i papežská moc. Papežská moc byla usazena v církvi a vládla nad politickými trůny Evropy. Kauzativní zrcadlo desáté kapitoly Danielovy, je-li chápáno v jeho duchovní aplikaci, proměňuje ty, kdo na ně hledí, v obraz Kristův. Tato pravda řídí linii antikrista. Když národ nebo jednotlivec pohlíží do vidění zrcadla, vyvolává to kauzativní účinek, neboť ono reprodukuje svůj obraz buď v jednotlivci, nebo v národu, který na ně hledí, a tím vzniká buď obraz Kristův, nebo obraz šelmy. To je souběžné s tímž účinkem, který je znázorněn u Daniele. Kristus je tím, kdo ustanovil vidění pro Daniele, a antikrist ustanovuje vidění pro Spojené státy, když vytváří obraz šelmy.

V příštím článku budeme v těchto úvahách pokračovat.